

Något nytt har kommit

Kvällsandakt under böneveckan VT-17

2017-01-26

Inledning

Veckans tema: Försoning – Kristi kärlek lämnar oss inget val

Dagens tema: "Något nytt har kommit."

Bibelläsning 2 Kor 5:17-21

Igår pratade Sven-Bertil Grahn om "Det gamla är förbi". Självklart är det svårt att prata om att något är förbi utan att prata om vad som kommit istället, och självklart är det svårt att prata om det nya utan att beröra det som varit. Det är ju i **relation** till varandra något är nytt eller gammalt. Men idag ska jag alltså försöka koncentrera mig kring det nya 😊 (Sven-Bertil gjorde trots att det är svårt ett alldeles utmärkt jobb med att förklara att det gamla är förbi igår).

Vad är det nya som har kommit?

Det är såklart en väldigt stor fråga med ett väldigt mångfasetterat svar. Jag ska ändå försöka ge er ett svar på den frågan, men **inte riktigt än** – det kommer 😊

Ni vet, i olika tider **betonar** man olika saker i kristendomen. Ända sedan reformationen och upplysningen som följde har kyrkan backat på några viktiga punkter. Man har **backat** för trycket som kommer utifrån, från det som kallas vetenskap och rationalitet. Istället för att hålla huvet högt och definiera vart linjen går mellan vad som är **inomvärldsligt** och vad som är **rationellt** har man känts sig tvungen att retirera i debatterna och vänt sig till **känslan** istället för rationalitet när det handlar om sanningsanspråk och förmåga att förklara den verklighet vi lever i. Detta i sin tur har lett till att vi har gjort kristendomen subjektiv och på så vis **individuell**.

Jag skulle vilja påstå att vi ofta gör felslutet att vi skjuter frågor om frälsningen, kanske för att skydda oss, **till vårt subjektiva känsloliv**. Där kan ingen annan ifrågasätta något och det handlar bara om mig. Det är mitt hjärta som ska slå i takt med Guds hjärta. Det är min själ eller min ande som ska ha en obruten relation med Guds Ande. Det ska kännas bra i mina känslor, då är jag frälst. Det är delvis sant, men det är inte hela sanningen.

Sanningen är den att frälsningen inte har någonting med dina känslor att göra. Du är inte frälst för att du **känner dig frälst** utan för att Jesus har dött för

dig. Det kan såklart påverka dina känslor men det faktum att du tillhör Gud har helt andra grunder än om du just nu känner att det är så eller inte.

Sanningen är också den att frälsningen inte är individuell. Den är **kollektiv**. När du blir frälst blir du också inlemmad i och en del av det nya heliga folk som Gud upprättar. Detta är väldigt tydligt i t.ex. Efesierbrevet som vi ska titta på om en stund men finns med genom hela Nya Testamentet. (Rom 12, 1 Kor 12, Ef 2, 1 Petr 2, osv).

Det är just detta nya som har kommit - *Frälsning som inte beror av oss själva, Anden som en gåva, Guds rike med dig i den här världen, ditt inre som en plats där Gud bor, en ny helig gemenskap som är det nya templet för Gud och att du har ditt hem i himlen.*

Vi ska titta lite på några av de här aspekterna.

Gud är hos/i oss

Igår läste Sven-Bertil ur Romarbrevet om hur vi i dopet får dö bort från synden tillsammans med Kristus och hur vi får uppstå tillsammans med Honom.

Jag skulle vilja med det i minne ta med er till **Efesierbrevet kapitel 1 och 2**. Nu ska vi se vad det egentligen är som **händer** i den här uppståndelsen vi får ta del i. Kom också **ihåg** det större sammanhanget som dagens text är hämtat ur och som vi läste precis förut i inledningen.

Ef 1:13-14 När vi tar emot Jesus som frälsare får vi ta emot den helige Ande som ett **sigill**, en **borgen**, en **påminnelse** eller om man så vill en **bagagetag** eller ett **kvitto** som ger mig rätt till/försäkrar mig om att jag kan få ut mitt bagage/mina grejer/det som är mitt när min resa är över.

Vi går vidare och så ska vi se **vilken kraft** det är som verkar i oss... **Ef 1:18-23** Den kraften är det som är verksam i oss är **samma kraft**, varken mer eller mindre, som den som väckte Jesus från det döda och som satte Honom på Guds högra sida över allt som finns. Den kraften bor i dig genom den helige Ande.

Vi är ofta dåliga på att räkna med det. Vi vill så ofta göra saker i vår **egen kraft, men det är ju det gamla sättet**, det som är förbi. **Det nya** är det som **Paulus ber...** "Må han ge ert inre öga ljus, så att ni kan se vilket hopp han har kallat oss till, vilket rikt och härligt arv han ger oss bland de heliga, hur väldig hans styrka är för oss som tror."

Låt oss inte missa att leva i det nya... i det Paulus ber att vi ska få upp ögonen för.

Vi är hos/i Gud

Om vi då fortsätter i Efesierbrevet 2, så ska vi se att det är inte bara Jesus eller Anden som är i oss, utan vi är också i Honom. Vi fortsätter läsa **Ef 2:1,4-10**.

Vi har en **plats i himlen** genom Kristus. Filipperbrevet 3:20 säger att "Vårt **hemland** är himlen." Alla de här tre breven, Filipperbrevet, Kolosserbrevet, Efesierbrevet och brevet till Filemon kallas för **fängelsebreven** och de skrevs runt år 60-62 under tiden Paulus var fånge i Rom. Ni vet precis i slutet av Apostlagärningarna alltså. De har ungefär samma tema och är ganska lika, åtminstone de tre längre. Därför dristar jag mig att hoppa emellan en del. De **förtydligar varandra**.

Så för att få lite förtydligande kring vad det innebär att vi har vårt hemland i himlen eller att vi är hos Gud genom Kristus låt oss också passa på att titta i Kolosserbrevet. **Kol 3:1-3**

I Kristus finns vi alltså **redan i himlen** på ett **osynligt** sätt tillsammans med Gud. Det är vår arvslott. **En del av dig** sträcker sig redan nu i Kristus Jesus ända in i Himlen där Guds tron är.

När du **dör** är det inget mer än en **fokusförflyttning** eftersom du redan har dött bort ifrån den här världen. Det enda som händer är att ditt liv hos Gud inte blir delat och uppstyckat av ditt fortsatta liv här på jorden.

Paulus menar ju till och med att vi redan nu **ska ha vårt huvudsakliga fokus** på det som är i himlen, inte på det som är på jorden. Det är vår verkliga existens, genom Kristus Jesus, i himlen, tillsammans med Gud.

När **förlåten** brast mitt itu, uppifrån och ner, i samband med Jesu död på korset, var det **inte bara en cool effekt**. Det var beviset på att vägen nu var öppen för människan att komma till Gud **OCH** på att Gud nu hade en annan boning än templet i Jerusalem.

Inte längre gäster och främlingar

Om vi går tillbaka **Ef 2.17-22** så ser vi också att vi med nödvändighet blir en del av det nya Gudsfolk av Jesusefterföljare som skapas i Jesu närhet. Det kan **inte väljas bort** därför att vi tillsammans utgör det heliga tempel som är en **andlig boning åt Gud**.

Detta kan vara utmanande men det är härligt att Gud i sin nåd skapat många **olika former** av gemenskaper som var för sig får utgöra en del och som tillsammans får var Guds boning i världen. 😊

Avslutning

Temat för den här böneveckan är alltså: **Försoning – Kristi kärlek lämnar oss inget val.** Jag har försökt visa lite av vad det innebär att vara kristen. **Försoningen gäller för en kristen alla livets områden.**

När vi blir kristna, så försonas vi **med Gud**, Vi försonas med **oss själva**, vi försonas med **människor runt omkring** oss och vi försonas med resten av **Guds skapelse**.

Det ena kommer inte utan det andra.

Joh 14:20 "Den dagen [alltså när vi tar emot Gud] skall ni förstå att jag är i min fader och ni i mig och jag i er." Det nya som kommer är en återupprättad människa och återupprättade relationer åt alla håll – Guds rike.

Ibland gör vi saker som **inte hör till** det nya livet. Ibland låter vi våra **dåliga känslor** för oss själva och våra **o-kompleta liv** definiera hur tänker på vår relation till Fadern. Ibland tappar vi fokus och hänfaller åt sådant som inte hör det nya livet till. Biskop Bo **Giertz** (Biskop i Göteborg stift) lär ha sagt om detta fenomen att: "Jag trodde att gammel-Adam drunknade i dopet - men det aset kan simma."

Det fina är att **ju mer vi umgås med Gud desto mer blir vi lik Honom**. Man blir som man umgås gäller också här. Med tiden blir tillfällena då vi misslyckas med att leva det nya livet allt mer sällsynta. Romarbrevet beskriver den här pågående processen i **Rom 12:1-3** "Låt er förvandlas genom förnyelsen av era tankar...."

När vi umgås med Fadern kan vi vila i att gemenskapen med Honom förnyar våra tankar och vi blir i sanning förvandlade.

Amen